ROBERTUS HOLCOT, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, 1. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35460
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

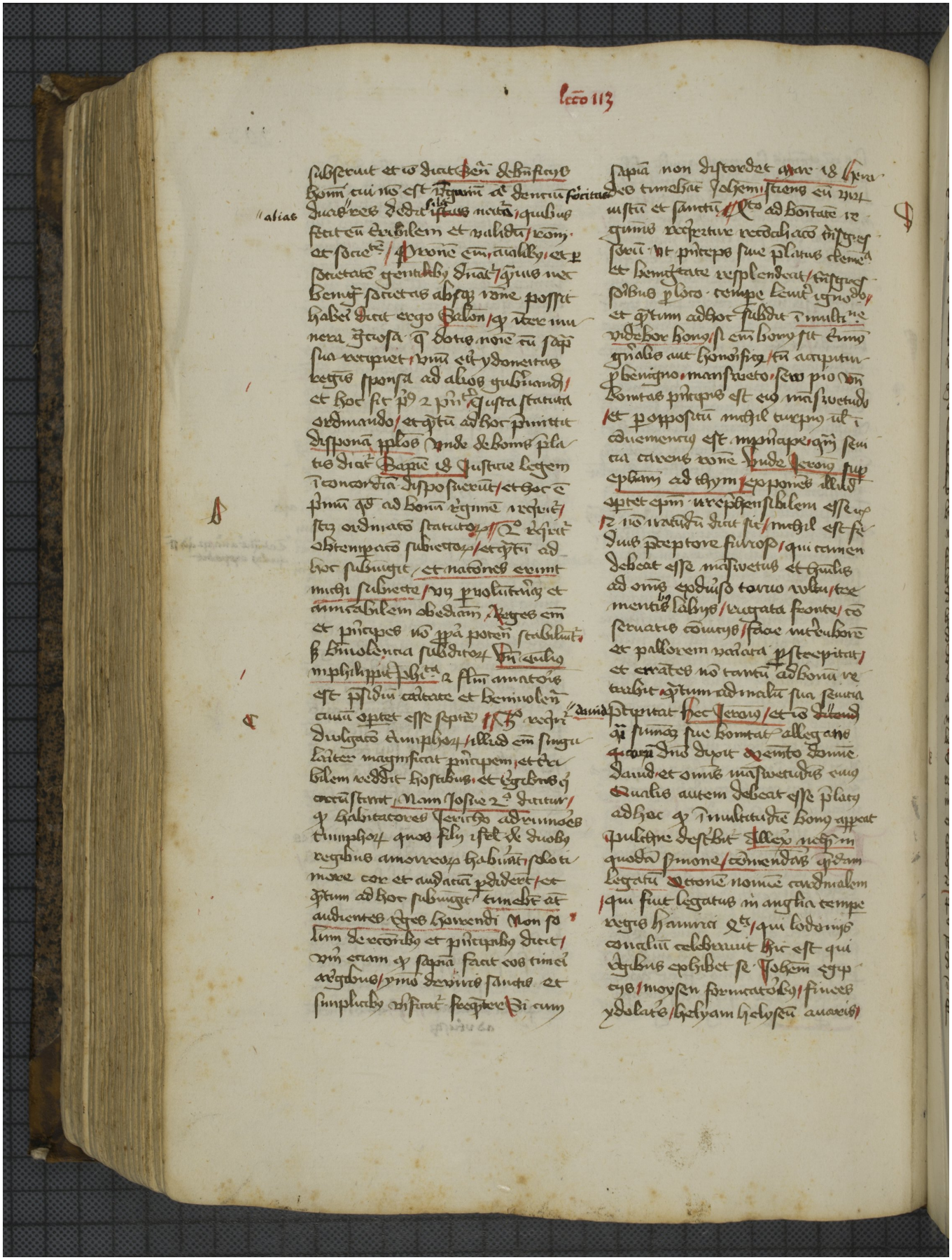

substerunt et eo dicat Deum & Christum
homo cui no est ignotum ad dentum fortitudo
alias duces dedit ipsius nata, quibus
stetit eum debilem et validum, com-
et sacre. Preterea eum, amabilem, et p
secretare gentibus dicat, quus nec
hominis secretis absque rone posset
habei dicit ergo Salon, q dare mu-
nera ignosa q dotis nore eu sap
sua recepiet, unde eit ydoneitas
regis sponsa ad alios subiuandi,
et hoc fit pd 2 pri. Iusta statuta
ordinando, et qtu ad hoc pertinet
dispona ppios. Unde & homs pla-
tis dicat. Dapie & Iustitie legem
concordia disposuerunt, et hoc e
pmu qd ad homi regime requirit,
sicq ordinato statuto. Q. deinde
obtempera subiecto, et qtu ad
hoc subiugit, et nationes eximit
michi subiecte, vg proliterq et
amicabilem obediam. Reges em
et principes no ppa poten stabilitat,
q benivolentia subditorum. Vn cuius
mpli philippus ibi. 2 filii amatoris
est ppldu colere et benivolen
cum optet esse sepe. Q. deinde
diuigaro dimplio, illud em singu
laiter magnificat principem, et de
bilem reddit hostibus, et legibus q
occurrerunt. Nam Iosue 2. dicitur,
q habitatores Iericho adeuinoes
timplio, quos filij israel & duobus
regibus amoreorum habuerunt, sicq
mace cor et audacia perdiderunt, et
qtum ad hoc subiugit timebit et
audientes eres honorandi. Non so
lum de eorib et principib dicit,
vm etam q sapia facit eos timei
a regibus, vmo deuiro sancte et
simplicib obsistat secipere. Di cum
sapia non discordet q ac is qua
do timebat Iosem, sicuti eu mu
nistri et sancti. Q. ad bonitate re
gimis recipere recedaiaro disgre
sseri. Ut princeps sue plenus clemen
et benignitate resplendeat, disgre
sibus plero tempe benigne ignodo,
et qtum ad hoc subdit, multi ne
videbor hong, si cum homy sit timo
gnalis aut honorifice, tu acriptum
p benigno, mansueto, seu pio. Vn
homtas principis est eo, mansuetudo
et propositu michil turpe, ut i
cuiemenciq est, mpriape, qm sem
ta cauens rone. Unde Ieron sup
ephem ad thym. Oppones illud
aptet epm irreprehensibilem esse, q
2 no irascibu dicit sic, michil est si
dus preptore fidroso, qui tamen
debeat esse mansuetus et qualis
ad omis epdusio torno vultu, tre
mentis labiis, erugata fronte, co
secuatis comis, facie intebore
et pallorem vertata pstrepitat,
et irrates no tamen ad homi re
turbit, qtum ad malti sua sentia
pstrepitat. Hec Ieron, et eo dicendum
ii primo sue homtat allegans
Deus dicit, memento domne
David et omis mansuetudis eius
Qualis autem debeat esse plato
adhuc q multitudie hong apeat
pulchre describit. Alles nch in
quodo sinone, commendas eydem
legatu. Irone nomie cardinalem
qui fuit legatus in anglia tempe
regis hanrici 2. qui lodoiqs
canalis celebrauit. Hic est qui
ergibus epbibet se. Iohem ep
cys, moysen sacerdotibus, fines
ydolatre, helyam helyseu anaeis,

aliae

dicit